

PIATA PÔSTNA NEDEĽA C

Ako vieme, dnešná Piata pôstna nedeľa sa nazýva už od dávnych dôb ako Smrtná nedeľa.

Dnešné evanjelium, ktoré sa dnes číta na svätých omšiach, nám predstavuje skoro vykonaný trest smrti, keď pred Pána Ježiša farizeji privliekli ženu, ktorú prichytili pri cudzoložstve. V Starom zákone, ako to čítame v Piatej knihe Mojžišovej, cudzoložstvo sa trestalo trestom smrti. *Ak bude spať niekto so ženou iného, nech obaja zomrú, tak cudzoložník, ako cudzoložnica: odstrániš zlo z Izraela (Dt 22, 22)*. Tam je k tomu poznámka, že Mojžiš takýto trest nariadil preto, aby sa takéto hriechy z morálneho hľadiska nekonali. Prísnosť u vtedy primitívnejších ľudí bola síce tvrdá, ale pomáhala zachovávať morálne zásady. V časoch Pána Ježiša sa už málo trestalo trestom smrti za cudzoložstvo, za bohorúhanie alebo iné ťažké previnenia. Bolo to preto, lebo Palestína bola pod nadvládou Rimanov a len najvyšší prokurátor mohol niekoho odsúdiť na trest smrti, ako to bolo aj v prípade Pána Ježiša, keď ho odsúdil Pilát. Je ťažké predpokladať, že by v prvom storočí rímsky prokurátor odsúdil za cudzoložstvo trestom smrti, keď v Ríme smilstvo a cudzoložstvo bolo nielen dovolené, ale sa považovalo skôr za čnosť.

V časoch Pána Ježiša boli niektorí farizeji tvrdými zástancami trestu smrti a stalo sa, že obišli sanhedrin aj rímskeho prokurátora a vzali spravodlivosť do svojich rúk. Takto máme príklad kameňovania svätého Štefana. V prípade ženy z dnešného evanjelia ani tak nebolo pre nich dôležité ukameňovať cudzoložnicu, ako skôr cez túto ženu odsúdiť jeho. Keby bol Ježiš povedal áno, treba ju ukameňovať, tak by povedali, kde je tvoja láska a ľudskosť, ktoré hlásaš? Keby povedal nie, tak by ho obžalovali, že je proti Mojžišovmu zákonu. Lenže Pán Ježiš ich prekvapil s niečím, čo nečakali. Zohol sa vedľa ženy a prstom čosi písal do piesku. Niektorí znalci Písma svätého to vysvetľujú tak, že písal hriechy tých, ktorí dovliekli ženu – povedzme na popravu. Keď si vraj čítali Ježišom napísané hriechy a keď ich oslovil, aby každý, kto je z nich bez hriechu, hodil do nej kameň, tak vtedy sa po jednom od najstarších vytrácali a zrazu Ježiš ostal so ženou sám. Otázka: „Žena, nikto ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nikto, Pane.“ „Ani ja ťa neodsudzujem, choď v pokoji, odpúšťajú sa ti hriechy a viac nehreš.“

Čosi úžasné. Pán Ježiš je jediný bez hriechu, ale aj bez kameňa v ruke. On nechce, aby sa ľudia báli kameňa, ale chce, aby ľudia nehrešili preto, aby si uvedomovali, že každým hriechom urážajú nekonečnú dobrotu a lásku nebeského Otca. Ježiš odsudzuje hriech, ale neodcudzuje hriešnicu, ktorú zachránil pred trestom smrti, ale zároveň ju zachránil aj pred ztratením.

A tu nám vyplýva poučenie do nášho duchovného života. Nikdy neodsúdme hriešnika, ale usilujme sa ho prehovoriť, aby hriešny život zanechal, a tak aby pocítil silu Božieho milosrdenstva. Ďalej si všimnime, čo nám kňaz po rozhrešení povie: *Choď v pokoji a viacej nehreš*. Tak to povedal aj žene v dnešnom evanjeliu. Zmysel každej našej svätej spovede je v tom, aby sme si dali predsavzatie, že sa budeme snažiť vyhýbať hriechom. Ja osobne sa vždy snažím po spovedi povedať na povzbudenie: „Nech mojím rozhrešením tvoja (vaša) svätá spoveď nekončí, ale nech pokračuje tvojím (vaším) predsavzatím.“ Vtedy má svätá spoveď úplný zmysel, keď sa po spovedi naozaj chceme polepšiť. Veľmi ma bolí, keď mnoho ľudí prichádza ku svätej spovedi len raz alebo dva razy na sviatky sa vyspovedať, ale to len preto, že sa to patrí, lebo sú sviatky a často aby bol doma pokoj. Aký má takáto spoveď zmysel? Nuž, tam veru nevidieť nápravu života, lebo spoveď je len z povinnosti alebo zo zvyku.

Milí priatelia, blížia sa veľkonočné sviatky. Prežívame vrchol pôstneho obdobia a to nás vedie k tomu, aby sme si vykonali dobrú a úprimnú svätú spoveď z lásky k Ježišovi Kristovi, ktorý za nás obetoval Otcovi utrpenie, bolesť a aj smrť na kríži. Dal za nás to najcennejšie.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.